

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ., ਏ. ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ, — ਜਵਾਬਦਾਰ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1963 ਦਾ 287

18 ਜਨਵਰੀ 1968 ਦੀ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ (1955) — ਨਿਯਮ 30 — ਅਲਾਟੀ ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ — ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ — ਕੀ ਆਪਣੇ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮ, 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ 30 (ਏ) ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਉਸੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਭਾਵ, ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਤਾਂ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉੱਠਣਾ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੁੱਲ ਕੰਪਨੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਠਣਾ

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ, ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰੀਟ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਝੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ,

ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਰਾਵਾਂ ਨੰਬਰ, 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 27 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਅਤੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 9 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ. ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਏ. ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ, ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, 18 ਜਨਵਰੀ 1968

ਫ਼ੀ

ਐਚ.ਐਸ. ਡਬਲਯੂ. ਐਸ. ਯੂ . , ਐਸ.ਏ.ਐਨ.ਏ. , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬੀ.ਐਸ. ਡਬਲਯੂ. ਆਸ ਅਤੇ ਐਲ.ਅਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਇੰਗ ਡਬਲਯੂ . ਆਸ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਐਚ.ਐਸ.ਜੀ ਉਜਰਲ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ.ਬੀ. ਇੰਦਰਾ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਐਮ ਈਹਰ ਸਿੰਘ , ਸ਼ਿੱਜੇ - ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਕਟੜਾ ਘਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਨੰਬਰ 610/1,611/1, ਅਤੇ 612/1 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਨੰਬਰ 611/1 ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੰਬਰ 612/1 ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਨਿਵਾਸੀ 5 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1,601 ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੋਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 611/1 ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦਾ ਅਲਾਟੀ ਅਤੇ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,667 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 30 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚਿਤ 'ਏ' ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸੀ। ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੰ: 610/1, 611/1, ਅਤੇ 612/1 ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਪਰ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਵੰਡਣਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਪਤੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦਾ ਵੀ ਇਕੱਲਾ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 'ਇਹ ਦੋ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ'। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1960 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

Tirath Singh v. Union of India, etc. (Meher Singh, C.J.)

ਸੰਪਤੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,667, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ 31 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ; 1961; ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈੱਸ-ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਟੀਚਾ ਮਿਤੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਲਾਮੀ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੋਲੀ ਇੱਕ ਦਿਆਲ ਚੰਦ ਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ DO ਨੰਬਰ 6985/ Com-Prop/,61; ਮਿਤੀ ਨਵੰਬਰ; 16; 1961; ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕਮੁਸ਼ਤ ਬੋਲੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ। 16 ਦਸੰਬਰ 1961 ਤੱਕ 3,050, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਿੱਸੇ ਨੰਬਰ 610/1, 611/1, ਅਤੇ 612/1, 1960 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰ: 2009/7 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 16 ਦਸੰਬਰ 1961 ਤੱਕ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ 3,050 ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ 30 ਮਾਰਚ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 1962 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਏ. ਉਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ 'ਡੀ' ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 5 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਕ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ, 30 ਮਾਰਚ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੀ ਨਕਲ. , 1959. ਇਹ ਤੱਥ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਖੋਜ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੰਪਤੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ- “ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ NC/Jan-61/14925 ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 27 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਹੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਥਿਤੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ।

ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ (ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਤੋਂ ਬੋਲੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।" ਆਪਣੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੰਪਤੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਅਤੇ 1955 ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ / 25 ਅਧੀਨ ਇਕੱਲਾ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ, 2009/7 ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨੰ. 3,050 ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨੰਬਰ 610/1, 611/1, ਅਤੇ 612/1, ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 31 ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ। 1955 ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 30। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਫਿਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੌਪੋਨਸ਼ਨ ਕਲੇਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਹਿੱਸੇ ਨੰ. 610/1, 611/1, ਅਤੇ 612/1, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਅਲਾਟੀ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 5) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਮਹਾਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਗਰ ਬਿੰਚ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਪੀ ਡੀਵਰ ਐੱਮਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ। ਸੀ.ਜੇ. ਅਪ੍ਰੈਲ T. 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ

ਸੋਧ ਲਈ ਤਲਵਾਰTM

1958? ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦਾ ਨਿਯਮ 30

ਜੇ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ-

ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਾਟ ਟੇਬਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਲਾਟਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ njay ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ- "ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉੱਥੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਅਲਾਟ ਹੋਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।" ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਗੈਰ- ਦਾਵੇਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 30 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ 5 ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵੇਂ ਫਿਰ ਗੈਰ-ਦਾਅਵੇਦਾਰ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 31 ਹੈ।

ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਧਾਰਕ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ * ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਿਯਮ 30(a) ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ (b) ਦੇ ਯੋਗ ਜਾਂ ਯੋਗ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਹ ਪਹਿਲ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਰਜੀਹ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦ

ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 30 ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ 5 ਤੋਂ ਗੈਰ-ਦਾਵੇਦਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਇਆ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਇੰਦਰ ਸੈਨ (1), ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਰ - ਦਾਵੇਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਉਸ ਦੇ ਬੱਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਯਮ 30 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (2), ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਹਰਫਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 6, ਪਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਹ ਦੋਖਿਆ- “ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੈਰ- ਦਾਵੇਦਾਰ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਜ਼ੀਰੋ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ ਟੈਰੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਲਈ ਦੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕੀੜੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਕਲੇਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਸ ਕੋਲ ਹੁਣ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ; ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਫਲ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਰਕਮਾਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ

(1) LJ*.A 10-ਡੀ ਆਫ 1962 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 10 ਫਰਵਰੀ 1965 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

(2 ਬੀ 1963 PLR 288.

ਛੋਟਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਧਾਰਕ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ, ਮਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਵੇਖੋ; ਅਤੇ ਦੂਜਾ; ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ; ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਅਨੁਸਰਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ; ਜਿਥੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਸਹੀ ਪੈਰਵੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਯਮ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮੀਕਰਨ ਨਿਯਮ 30 ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ 5 ਦੀ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 5 ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ', 30 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 1959. ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੰਬਰ 2009/7 ਦੀ ਕੀਮਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਤੱਥ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਤਸਦੀਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਨਾ ਕਿ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਨਿਲਾਮੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਕਦ ਲਈ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੰ. 2009/7 ਨੂੰ ਨਿਯਮ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਨੂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਏਐਨਜੀ ਫੋਵਰ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀ ਕੇ ਐਮ ਅਹਾਜਨ, ਜੇ. - ਐਸ ਓ ਡੂ ਆਈ.

5#

I.L.R. Punjab and Haryana

(1968)1

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

Tirath Singh, v. Union of India, etc. (Mehar Singh, J.)

S2
5

6531 TL R—G ovt. ਪ੍ਰੈਸ, ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.